

gennemført i den foreliggende skikkelse. Hensigten med fremsættelsen var bl. a., at offentligheden skulle have lejlighed til at debattere forslaget i løbet af de kommende måneder inden lovforslagets gennemførelse i næste folketingssamling. Ministeren anførte, at forslaget rummer vidtrækkende perspektiver. Videre sagde han bl. a.:

„Den hidtidige indsats mod forureningen har i administrativ henseende været spredt. Jeg tror, at de fleste er enige i, at den nuværende administrative og lovgivningsmæssige ordning inden for miljøbeskyttelsen trænger til en modernisering, således at miljøbeskyttelsen ikke længere bliver taget op som et sekundært problem i forbindelse med andre opgavers løsning. Dette område må både administrativt og lovgivningsmæssigt bygges op således, at problemerne kan blive undergivet den helhedsvurdering og den høje prioritering, man hidtil har savnet.

Den helhedsvurdering, som må anvendes i fremtiden, vil ofte rumme en række meget sammensatte problemer. Til disse problemer hører, om vi fortsat kan tillade os at anvende naturens råstoffer i den udstrækning, vi har gjort hidtil. Der kan ikke være tvivl om, at forbruget i dets nuværende form må undergå kraftige forandringer. Om dette betyder, at vi på længere sigt må acceptere en nedgang i vores materielle velstand, vil afhænge af en række forhold, blandt andet vor vilje til at yde støtte til forskningen på miljøbeskyttelsesområdet.

Man kan i øvrigt i denne forbindelse spørge sig selv, om materiel velstand og forøgelse af vore økonomiske muligheder fortsat skal være det dominerende i dansk politik, og om ikke et andet livssyn trænger sig på. Dette skal ikke forstås som en kritik af de bestræbelser, der hidtil er udfoldet for at forbedre vore levevilkår. Disse bestræbelser har netop været nødvendige som forudsætning for det niveau, vi i Danmark har nået f.eks. inden for socialvæsen og sundhedsvæsen. En fortsat progressiv udvikling inden for disse områder må naturligvis videreføres. Men inden for mange andre områder, som vi i dag henfører til vores materielle velstand, må vi, hvad enten vi har lyst eller ej, nødvendigvis underkaste grundlaget for samfundsudviklingen en nyvurdering.

Vi kan ikke nøjes med at betragte vor holdning til begrebet velstand ud fra synspunktet: hvor mange ydelser og goder kan stilles til rådighed. Vi må se på værdien af den enkelte produktion og se, hvem der får glæde af den. Vi må se på, hvilke miljøskader produktionen medfører, og se på de skader for mennesker, som produktionen kan indebære. Jeg tror i øvrigt også, at behovet for en mere ligelig fordeling af samfundets goder vil vokse, ikke mindst fordi indsatsen mod forureningen kan betyde en begrænsning af den hidtidige økonomiske vækst.

I forbindelse med spørgsmålet om fordelingen af goderne kommer vi også ind på fordelingen mellem landene og dermed på forhold